

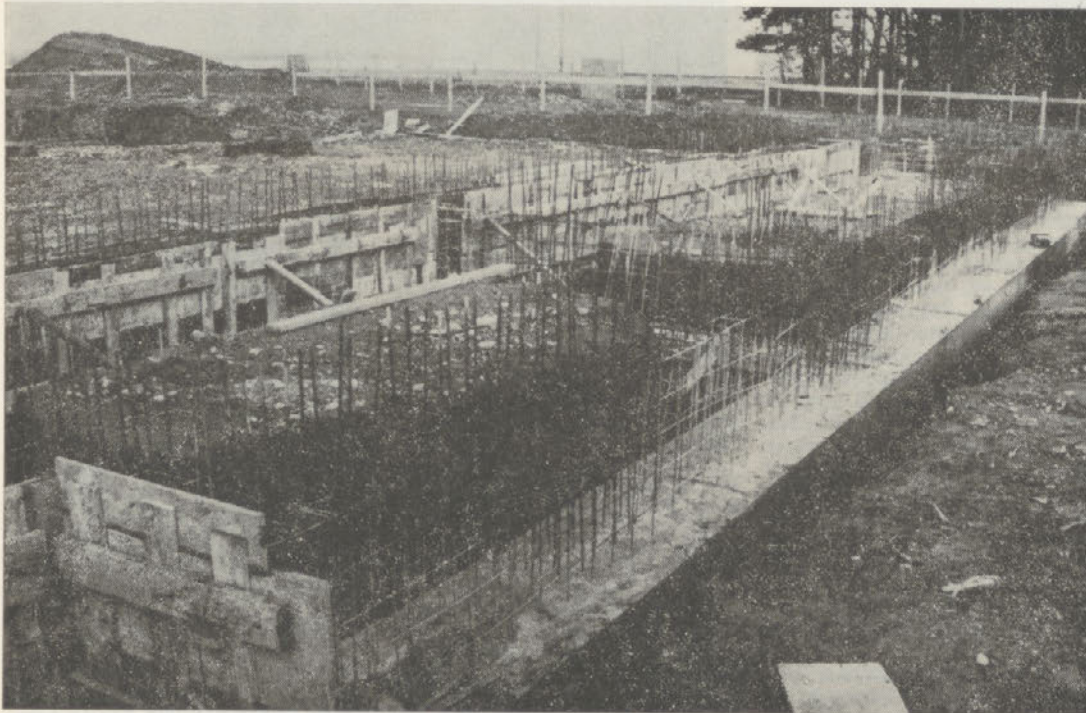
pp

ptujski

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
IN KOOPERANTOV
MESOKOMBINATA PERUTNINA PTUJ
LETO VII. ŠT. 10 - 11 NOVEMBER 1983

perutninar

|| 325451

Med gradnjo temeljev za novo valilnico

Naše pomembne investicije

Obsežno delovišče v Forminu

V-prejšnji številki Perutninarja smo vas seznanili, da smo začeli graditi nove pomembne objekte, namenjene razširitvi proizvodnje. Tokrat lahko zapišemo, da dela na obeh deloviščih kar dobro napredujejo, odprti pa sta tudi delovišči za izgradnjo farm v Mali vasi in Stojncih.

VALILNICA ZA PLEMENSKE PIŠČANCE

Valilnico za plemenske piščance v Markovcih gradi GIP Gradis Ljubljana — TOZD Gradnje Ptuj s svojimi podizvajalci. Z gradbenimi pripravljalnimi deli so začeli, ne brez težav, v avgustu. Zgraditi je bilo potrebno zunanji priključek vodovoda in zunanji visokonapetostni priključek. Za izgradnjo teh pa je bilo potrebno pridobiti veliko število soglasij, največ z lastniki zemlje. Pri vodovodu je še kar šlo, veliko težav pa je bilo pri daljnovodu. Lastniki zemljišč niso dovolili postaviti drogov za daljnovod na njihovi zemlji, zato je bilo treba prvotno predvideno traso dvakrat spreminjati. Za predstavitev pa je bilo treba seveda pridobiti spet druga soglasja. To pa vsekakor pomeni zavlačevanje gradnje in podražitev.

Kakorkoli že, stvari so rešene in gradnja se nadaljuje. Končani so že temelji, opravljen zasip temeljev in potrebni nasipi gramoza, rastejo pa že zidovi. Gradnja sicer malo kasni, kljub temu, da so gradbeniki prizadevni. Vzrok za kasnitev so delno izredno nizke temperature, kakršnih v tem času ni bilo pričakovati, delno pa kasnitev projektne dokumentacije.

Z zavzetim delom in trudom gradbenikov bo zamudo še možno nadoknaditi in verjamemo, da jo bodo, saj je to tudi njihov interes.

FARMA ZA STARE STARŠE FORMIN

Farmo za stare starše na Forminu gradi Slovenija ceste — Tehnika, TOZD Agroobnova Ljubljana s svojimi podizvajalci. Zgradili bodo štiri vzrejne objekte s pripadajočimi objekti kot so: garderobno-sanitarni, trafopostaja, plinska postaja in steljniki. Vzoredne objekte gradi podizvajalec GP Drava Ptuj.

V pripravi na gradnjo tu ni bilo težav, zato pa se je zataknilo med delom. Način gradnje teh objektov se namreč razlikuje od dosedanjih. Doslej so bili v objektu vmesni nosilni stebri za krov, kar oteža strojno čiščenje.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Menjava voznikov ob 2,06

Franc Petrovič do 1.000.000 km ...

... naprej pa Ivan Hentak

Doslej smo vam v Perutninarju predstavili že sledeče šoferje, ki so prevozili 1.000.000 km brez generalnega popravila stroja. To so Franc in Rudi Sagadin, Alojz Sagadin in Jože Pulko. Pa sem rekel v tretje gre rado, ko bo tretji par obračal milijonti kilometer želim biti v vozilu. Takrat niti pomislil nisem, da bi lahko bila nočna vožnja. Računal sem, da bom naredil dobre fotografске posnetke in zanimivo reportažo.

Bilo je precej drugače. V ponedeljek 31. 10. sem dobil obvestilo, da ta večer peljeta Franc Petrovič in Ivan Hentak v Reko in bosta prevozila milijonti kilometer. Besede nisem snedel, zato sem se ob 21. uri znašel v kabini magirusa MB 910-79 poleg obeh šoferjev. Oba šoferja smo že predstavili v lanski februarški številki, ko sta prevozila 850.000 kilometrov.

Prvo vprašanje je bilo kakšno bo vreme. Petrovič je menil, da je pričakovati v celjski in ljubljanski kotlini meglo, sicer pa, da ne izgleda slabo. Med tem smo že drseli proti Slovenski Bistrici.

»No tu pa mi je tista ženska skočila pred avto,« se je zdrznil Hentak. »Ne moreta si misliti kakšen občutek je to, čeprav nisi nič kriv in storiš vse kar je v dani situaciji možno, da bi trčanje preprečil.« Pogovor je nato stekel o predstojećem prazniku dnevu mrtvih. »Spet naju je doletelo, da bova na praznični dan na vožnji, sta se hudovala. »Sicer bova toliko rana, da bova lahko šla z družino na pokopališče,« je razmišljal Petrovič, vendar mu je up porušil sovoznik. »Ne bo šlo, imava še blago za Crikvenico.« Oba sta se hudovala za kaj to. Razumela bi, da je treba tudi ob prazniku peljati takrat kadar ni dovolj vozil. Trenutno je situacija drugačna. Tudi po nekaj dni tedensko nimata vožnje zaradi povečanega izvoza, ravno na praznični dan pa na vožnjo. Mar ne bi poslali blaga dan prej ali pozneje.

Očitno sta se takih presenečenj že navadila, saj je slaba volja hitro minila in smo menjali temo razprave. Pogovor smo zasukali na šoferjsko delo. Začela sta obujati spomine na čase, ko sta v Perutnini začela. Kakršne koli težave so, je še vedno boljše kot je bilo, seveda kar se dela tiče, sta si bila enotna. Včasih so šoferji začeli rano zjutraj s prevozom piščancev v klavnico. Ko so razložili piščance so šli voziti živino, popoldan pa še krmila. Zvečer so si nakladali gajbe, da so kmalu po polnoči spet šli po piščance. »In koliko smo takrat delali fizično pri nakladanju in razkladanju!«

Ob klepetu je čas hitro tekkel, tako da tudi spanec ni in ni hotel priti. In kako bi, saj smo vsi trije pričakovali milijonti kilometer.

V motelu v Lomu smo si potegnili kosti, popili kavico in nadaljevali. Dalje se je pogovor vrtil v glavnem okoli števca prevoženih kilometrov. Polnoč je za nami. »Nekje v Rupi bo,« ugotavljata. Bližamo se Rupi in voznika ugotavljata, da bo pred Rupo. Še 10 km, nestrpnost je rastla, dasiravno nista ničesar pričakovala. Sredi gozda je števec pokazal 6 devetic. No, sedaj pa ustavi na prvem ustreznem prostoru.

Le par metrov je še manjkalo, da bi se prikazalo šest ničel, torej milijon, ko je Petrovič ustavil malo pred naseljem Podgorje. Ob dveh in šest minut 1. novembra. Sledile so čestitke in posnetki. Brez šampanjca! Nadaljevali smo proti Reki, kamor smo prispeli ob treh zjutraj. Tu smo vsi skupaj zaspali v kabini trpežnega magirusa.

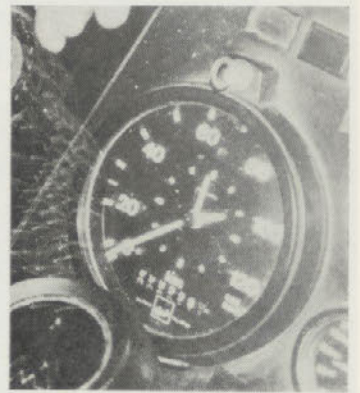
Zbudili so nas delavci, ki so prišli ob petih razkladat. Šoferja sta pridno pomagala, da bi se čimprej vrnili, vendar to nič ni pomagalo. Skladiščnik je ugotovil, da manjka zaboj želodčkov. Sledilo je ponovno preštevanje, prekladanje, računanje toda zaboj želodčkov manjka. Zapisnik! Oči šoferjev drsijo po uri, ki se ji vse bolj mudi.

In sedaj še v Crikvenico. Tudi tam sta pomagala. Toda glej ga, zlomka! Spet manjka zaboj piščancev. »To ni mogoče!« sta že bila nejevoljna. Ponovno prekladanje in štetje. Tokrat so se oni zmotili pri štetju. Torej je vse v redu. Srečno!

»Vidiš! Podobnih primerov je veliko, navsezadnje pa te še obdolžijo, da si kradel. Pri obračunu pa bi tisti, ki te pošljejo na pot in lepo v miru doma spijo, radi enak delež kot ga dobi voznik, ki je bedel, delal in reševal razne zapetljaje. V takih primerih si ne moreš kaj, da ti ne bi zavrela kri in zineš marsikaj, s svojim nepremišljenim besedičenjem pa si nabiraš črne pike.« sta spet glasno razmišljala.

Precej pozno je že bilo, ko smo se ustavili pred neko gostilno, kjer se dobro je. Hitro sem se prepričal, da je to res. Če bi naš Kralj skuhal tako enolončnico bi mislili, da ima rojstni dan in niti v ceni ni bilo bistvene razlike. Tu sem si privoščil dva deci dobre kapljice, šoferja pa seveda kokte. Vse skupaj smo pospravili in že smo drveli proti Ptujju.

Po poti sem tudi sam razmišljal, če je res v tem času, ko mnogi kamioni nimajo vožnje, edina rešitev, da se blago dostavlja na praznični dan. Na vsej poti od Crikvenice do Ptujja smo namreč srečali le tri tovarne av-

Trenutek, ko so obrnile vse ničle

tomobile in še od teh sta bila dva tujca. Verjamem, da je bila taka odločitev nujna, ker se oskrba domačega tržišča mora prilagajati izvoznim zahtevam, vendarle pa se vsiljuje misel, da bi to blago, po predhodnem obvestilu kupcev, lahko prispelo en dan kasneje.

Ne vem, morebiti ne, morebiti pa vendarle.

L. C.

Naše pomembne investicije

(Nadaljevanje s 1. strani)

V novih objektih teh nosilnih stebrov ne bo, zato pa morajo biti v zunanje stene vgrajeni kovinski nosilni stebri, ki morajo biti vgrajeni v temelje objekta. Stebre dobavlja IMP TOZD Elektrokovinar Ptuj, ki ni uspel pravočasno izdobaviti potrebnih količin stebrov. No sedaj je ta težava že odpravljena in temelji bodo te dni dograjeni.

ŠE FARMI V MALI VASI IN STOJNCIH

Isti izvajalec gradi tudi farmi v Mali vasi in Stojncih. Tam sta se delovišči komaj prav odprli. V glavnem potekajo gradbena pripravljalna dela. Bilo pa je tu veliko zemeljskih del, ker je bil potreben dokaj globok odziv zemlje. Navoziti pa je treba veliko gramoza za »gradbeni plato«. To

je potrebno zaradi nujnosti nadvišanja terena, s čemer se izognemo nevarnosti ob morebitnih poplavih. V ta namen bo za farmo v Mali vasi potrebno navoziti okrog 15.000 m³, v Stojncih pa 40.000 m³ gramoza.

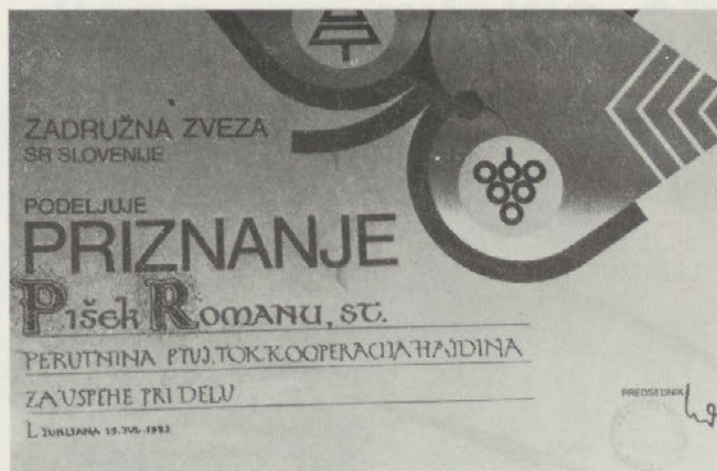
V Mali vasi že gradijo tudi dovoljno pot in zunanji vodovodni priključek.

Vodovodne priključke in navoze gramoza opravlja za vsa štiri delovišča Komunalno podjetje Ptuj.

Ob tem je treba povedati tudi to, da smo v krajevnih skupnostih, v katerih gradimo, naleteli na izredno razumevanje, prav tako pa pri kmetih razen nekaterih posameznikov, ki so povzročali težave pri postavitvi daljnovoda.

S potekom teh pomembnih gradenj vas bomo še seznanjali.

Urednik

Visoko priznanje v prave roke

Prvega kooperanta na sedanjem haloškem vzrejnem okolišu Romana Pišeka starejšega smo predstavili pred petimi leti. Doslej sta se vam v Perutninarju predstavila še njegova žena Frančka, ki je pisala o delu kmečkih žena in sin Roman, ki se ga boste spomnili po opisu novega načina ogrevanja objekta s pečjo na trda (odpadna) goriva.

In končno smo se spet ustavili pri družini Pišek na Bregu 17 pri Majšperku. Kako tudi ne, saj je letos Roman Pišek starejši prejel za svoje vzorno delo, vzrejne uspehe, za prispevek pri razvoju kmetijstva in za družbeno aktivnost eno najpomembnejših priznanj, ki ga podeljuje Zadruga zveza Slovenije, Priznanje in plaketo Zadruga zveze Slovenije.

Roman Pišek je leta 1966 začel s skromno jato, 1500 kljunov. Jato je kasneje povečeval, zgradil novi objekt in tudi tega povečeval tako, da sedaj vhlavlja 3.300 piščancev v turnusu. Seveda sta mu pri delu pomagala žena in sin, sedaj pa je ponosen še na pridno snaho.

Nigdar ni zahteval preveč, zato pa je vedno tisto, kar je naredil, opravil vestno. Nič čudnega

torej ni, da je že v letu 1973 prejel priznanje kolektiva Perutnine za vzorno in uspešno sodelovanje v kooperacijski vzreji brojlerjev. Istega leta je prejel še priznanje Kmetijskega zavoda Maribor za pridelavo kvalitetne silaže. Kasneje je prejel še več pomembnih priznanj, najpomembnejše pa je Red dela s srebrnim vencem, s katerim ga je leta 1980 odlikovalo Predsedstvo SFR Jugoslavije.

Da so pomembna priznanja res zaslužena s trdim delom, pove podatek, da je Roman oziroma družina Pišek doslej oddala 890.963 kom piščancev v teži 1.610.00 kg, za vzrejo pa so porabili 3.534.834 kg krmil. Če izračunamo povpreček ugotovimo, da je povprečna teža 1,80 kg pri konverziji 2,19 kg krmil za kg žive teže. Spomnimo se še, kakšne so bile pred 10 ali 15 leti in kakšna poraba krmil pa se bo najbrž marsikateri kooperant zamislil.

Dajmo torej besedo še nagrajencu. Najprej sem ga zaprosil za recept uspešnosti.

»Je zelo preprosto. Trdo in dosledno delo je najpomembnejše. Z jato moraš živeti. Poleg tega sem šel vedno s časom naprej.

Nenehno spremljanje novosti in uvajanje le-teh. Takšna novost je tudi peč za ogrevanje, o kateri je pisal sin. Res je, da je bila precej draga vendar se izplača, še posebej v tej situaciji, ko ne veš ali boš gorivo dobil ali ne. Kljub vsem tehničnim novostim in elektroniki pa mora biti vedno nekdo doma, ki skrbi za jato.

Zelo pomembno je tudi dopolnilno strokovno izobraževanje, tega se zavedam, zato sodelujem sam ali sin na vseh predavanjih. Za seminarje bi kazalo razmišljati o terminih. Naj bi bili v zimskem času, ker bi takrat verjetno bil tudi obisk boljši.»

Aktivni ste tudi v organih upravljanja in najbrž še kje, kako najdete čas za vse?

Z načrtnim delom se vse uredi. Res je, da včasih ni bilo časa za počitek. Kasneje je pomagal sin Roman in ko smo dobili še pridno snaho Silvo je vse veliko lažje. Sedaj si tudi mi lahko privoščimo potreben počitek na morju, ali kje drugje. Delimo si delo, počitek pa tudi dohodek, zato ni težav.

Vedno vas vidim dobre volje, kot da pri vas res ne bi bilo težav.

Težave so povsod. Sreča je le, da imamo preveč dela in nimamo časa za kreganje in slabo voljo. Za dobro voljo poskrbita tudi vnučka. Da bi pri kooperantih bilo še več dobre volje bi kazalo razmišljati o srečanjih. Včasih je Perutnina organizirala za kooperante izlete, oziroma obiske kmetijskih sejmov. Celó v tujino, sedaj pa ni več organiziranih ogledov niti domačih sejmov.

Reči je treba, da je kolektiv kooperantov že velik, zato bi bilo težje organizirati izlete. Srečanjem kooperantov med seboj in z delavci Perutnine pa so namenjeni dnevi perutninarjev. Kooperante vabimo tudi na delavske športne igre v delovni organizaciji in na srečanja Koka-Podravka -Perutnina. Žal je na teh sodelovanjih kooperantov šibko. Glede strokovnih ogledov, kmetijskih sejmov bodo v TOK Hajdina najbrž poskušali najti ustrezno rešitev v okviru možnosti.

Kakor koli že, mislim, da bi se dalo še marsikaj storiti, če bi se vsi kooperanti zgledovali po Romanu Pišek.

Za prejeto priznanje tudi naše iskrene čestitke.

Uredništvo

Možnost nabave elektro-agregatov, silosov in steljnikov s sokreditiranjem

Delavski svet delovne organizacije je na seji dne 28. 11. 1983 sprejel sklep o merilih sokreditiranja nabave elektroagregatov, steljnikov in silosov za kooperante, ki so kooperacijsko rejo piščancev že pričeli.

Pogoji sokreditiranja so sledeči:

objekti v proizvodnji od leta	kredit %	lastna udeležba %	čas odplač.	obresti %
pred 1979	30	70	1 leto	20
1979, 1980	40	60	1 leto	20
1981, 1982	50	50	1 leto	20

Interesenti morajo poslati prošnjo za sokreditiranje na TOK Hajdina, po odobritvi kredita pa

kreditojemalec podpiše kreditno pogodbo in vplača lastno udeležbo pri blagajni TOK. Za jamstvo odplačila sta potrebna še dva žiranta.

Trenutno je možna nabava po sledečih cenah:

a) elektroagregat 5 KW, proizvajalec SEVER Subotica, 3 x

380 V z benzinskim motorjem po nabavni ceni cca 86.000 din + ostali stroški.

b) silos EMO Celje, kovinski, 5 m polžni transporter, 20 m³ franko zmontiran pri hlevu po nabavni ceni 271.000 din + ostali stroški ter 25 m³ franko zmontiran po nabavni ceni 290.000 din + ostali stroški.

c) steljnik se sokreditira za material od predračunske vrednosti do 90.000 din.

Za sokreditiranje nadomestila dotrajane opreme ter rekonstrukcije ali adaptacije hleva je možno dobiti sredstva iz združene (14. člen) amortizacije po predhodni ugotovitvi strokovne službe TOK v smislu določil pravilnika o združevanju amortizacije kooperantov.

Ing. Jože Reisman

Zahvala

Ob mnogo prerani tragični izgubi moža Jožeta se najiskrenejše zahvaljujem sindikatu in sodelavcem TOK Hajdina za darovano cvetje in finančno pomoč. Hvala vsem, ki ste ga pospremili v prerani grob.

Marija Hentak

Zahvala

Sindikatu in sodelavcem v Transservisu se lepo zahvaljujem za darovano cvetje ob tragični smrti mojega brata Jožeta.

Iskreno hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Ivan Hentak

Na obisku pri naših kooperantih

Stanko Štern s svojo družico

Lilo je kot iz škafo tisto oktrobrsko jutro, ko sva se s področnim vodjem Stankom Jaušovcem peljala proti Planici na Pohorju obiskat našega kooperanta Stanka Šterna. V fičku bi skoraj potrebovala dežnike, vendar sva še pravi čas prispela pod nadstrešek ob farmi Stanka Šterna. Res posrečena rešitev takšen nadstrešek, ki je sicer redkost pri naših kooperantih, dasiravno bi marsikomu prav prišel.

O delu, težavah in posebnostih smo se pogovarjali v prijetno topli kuhinji. Stanko Štern je razmišljal o sodelovanju z našo delovno organizacijo že pred desetimi leti. Ker pa so bili v 1973. letu za Perutnino slabi časi so mu drugi kooperanti namero odsvetovali (najbrž tudi zaradi nevoščljivosti), zato je zgradil hlev za govedo. Kasneje je videl, da le ni tako slabo, zato je v 1976. letu zgradil nadstropni vzrejni objekt za 16.000 piščancev enkratne vhlavitve. Pravi, da je sedaj enkrat boljši, drugič spet slabši uspeh, pri tem pa ne skriva zadovoljstva, da se je odločil za sodelovanje.

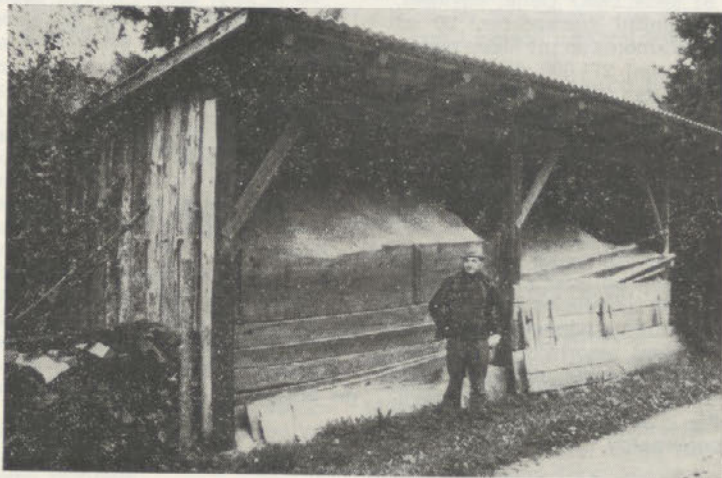
Seveda tudi brez težav ni šlo. V začetku so imeli težave z vodo, kar je Šterna spodbudilo, da je dal pobudo in seveda sodeloval pri izvedbi razširitve vodovodnega omrežja. Uspeh ga je ojunacil, da je šel še naprej. Tako je pobudnik in soorganizator

za alfaltiranje ceste in postavitve telefonskega omrežja, saj je na tem območju kar pet naših kooperantov. Pri tem ni pozabil poudariti, da je za to telefonsko linijo prispevala tudi Perutnina 50.000,— dinarjev.

»Že prvo leto pa me je izučila stelja, ko je nikjer nisem uspel dobiti,« pravi Stanko. »Da se težave ne bi ponovile, sem zgradil steljni, ki pa ga nameravam še razširiti.« Pravi, da steljo poskuša vedno dobiti takrat, ko pripravljajo objekt za vhlavljanje, tista v steljni pa je za rezervo, če se kaj zatakne. Tudi transporter (tekoči trak) je nabavil, da stelje ne bo treba več prenašati ročno. So pa s steljo vse večje težave, kot pravi, ker je vedno več interesentov za ta material, materiala (oblanci, žagovina) pa je vedno manj, ker zaradi gospodarskih težav mizarji manj delajo. Poskušal je tudi z luščinjem toda tudi tu ni šlo brez težav pa še drago je.

Še eno novost je treba omeniti. To je nadstrešek ob vhodnih vratih v vzrejni objekt. »Pri nas so pogoste vremenske nepravilnosti, v slabem vremenu pa se delavci slabo počutijo. Tudi za piščance ni dobro, če so mokri, zato smo zgradili ta nadstrešek. Seveda prav pride tudi v poletni pripeki. Pred slabim vremenom pa pod streho zavarujemo tudi steljo ali kaj drugega.«

Sedanji steljni, ki ga namerava še razširiti

S pospeševalno službo je zadovoljen, ne pa tudi z dostavo krme. Pravi, da mu krmla dostavljajo s prevelikim kamionom, zato večkrat ne more vse količine prečrpati v silos, ob tem pa ne more natančno kontrolirati, koliko krme je dejansko dobil.

Želel je še naslednjo novost. Nabavil je gorilnik za plin, ki naj bi ga vmontiral v termogen, s katerim ogreva hlev, vendar ne najde serviserja, da bi gorilnik vmontiral.

Morebiti ga bo pa le.

Poleg piščančje farne se je v zadnjem času odločil še za intenzivno proizvodnjo mleka, redi pa tudi pitance, oboje v lastni reži, saj ima obsežno kmetijo. Kar 33 ha meri, od tega 12 ha ob-

delovalne, ostalo so gozdovi in pašniki. Kljub obsežnim gozdom, jih malo izkorišča. Glavni vir dohodka je živinoreja, v številni piščance. Vso to delo opravijo štirje člani družine: gospodar z ženo ter oče in mati; otroka še hodita v šolo.

Pri Šternovih kljub obilici dela ne manjka dobre volje. Precej hudo mušnih je bilo moč slišati, tudi med obiskom, zato je poslednje vprašanje bilo namenjeno prav temu, kako zmorejo tolikšno delo in ostati dobre volje. »Veste, včasih smo delali z volji, hodili peš pa je bilo še dovolj časa za marsikaj. Sedaj dela mehanizacija, vozimo se z avtomobili, časa pa ni več,« je približ gospodar.

In še res je!

Nadstrešek mu je že velikokrat prav prišel

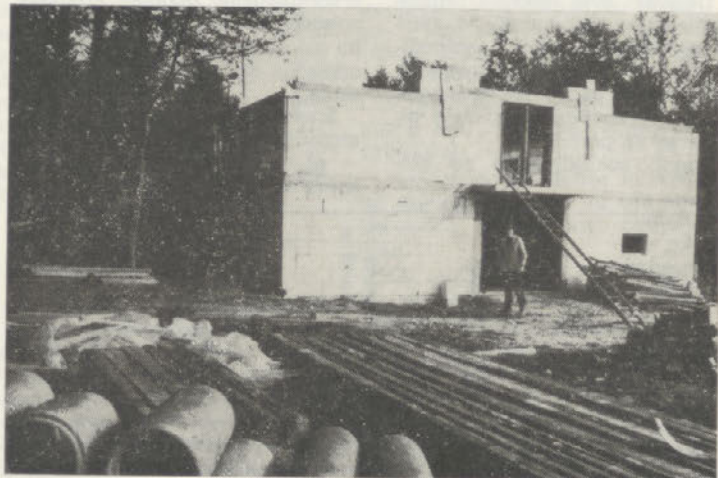
Med graditelji

Pred nedavnim sem se spet mudil med kooperanti in sicer v Slovenskih goricah. Skupaj z vodjo tega vzrejnega okoliša, Anico Satler, sem želel obiskati predvsem tiste, ki gradijo nove objekte. Teh je menda na področju Slovenskih goric največ. Najprej sva se ustavila v Vitomarcih pri Milanu Gavezu. Marsikdo se ga bo spomnil, saj se je pri nas izučil za mesarja in kasneje nekaj let delal kot mesarski

pomočnik. Ob tem je končal še srednjo komercialno šolo. Mesa za prodajo je bilo vse manj, zato ni bilo v mesnici dela in je bil razporejen v proizvodnjo v klavnico perutnine. To pa je bil tudi vzrok, da se je odločil ostati doma in poskusiti s kooperacijsko vzrejo piščancev, saj se je imel možnost prepričati, da se da tudi tako dobro zaslužiti.

Spomladi je začel z urejanjem dokumentacije in pripravami na

Objekt Milana Gaveza v času obiska

gradnjo. Pravi, da s pridobivanjem dokumentacije ni bilo posebnih težav tako, da je v juliju že lahko začel z gradnjo. Tudi s sosedi ni bilo težav, celo nasprotno, veliko so mu pomagali pri gradnji. V času obiska (konec oktobra) pa je enonadstropni objekt za 18.000 piščancev bil dograjen tik pod streho. Tudi večino opreme je že imel pripravljene.

Resnici na ljubo pa le ni šlo brez težav. Zelo težko je dobiti ustrezen gradbeni les, ki je tudi zelo drag. Težave mu povzročajo tudi novi predpisi o gradnjah in ne gre vedno gladko pri inšpekcijskih pregledih, vendar verjame, da bo le šlo.

Milan Gavez živi v prijetnem okolju skupaj z ženo Marijo, ki še vedno dela kot prodajalka pri Merkurju, s staršema in mlajšim bratom, štiri in pol letna hčerka Mateja pa skrbi, da je pri hiši »vse v redu«.

Od Gaveza sva jo mahnila v Novince k Hanželovim. Že od daleč naju je pozdravil lepi novi objekt. O gradnji sva se pogovarjala z Ivanom, rekel bi, s prijetnim vedrim fantom, ki zadnjih pet let dela pri Certusu kot voznik avtobusa.

Na kar obsežni kmetiji delata z ženo složno skupaj s staršema. Klasično kmetovanje pa ne daje ravno dobrega dohodka, meni Hanžel, zato so se v družini odločili za gradnjo »farme«. »Sino va rasteta,« pravi, »s službo je tudi čedalje slabše pa še daleč se je treba voziti. Odločitev torej ni bila težka, da se preusmerimo v intenzivno proizvodnjo.«

Prvotno sta z ženo Angelo razmišljala o goveji farmi ker je pri njih tudi zbiralnica mleka, vendar so pri Perutnini boljši pogoji. K odločitvi je pripomoglo tudi to, da z našim podjetjem sodelujeta že tudi njegov brat in sestra in je tako že seznanjen z uspehi, delom kakor tudi možnim zaslužkom.

Kako resno je vzel stvar v roke se vidi iz tega, da je kot iz rokava stresel kup datumov skozi razne faze priprave in gradnje. Tako je recimo začel graditi 15. junija, pod streho pa je enonadstropni objekt bil že 3. septembra. To je najbrž rekord v gradnji takih objektov. V času obiska so hiteli z montažnimi deli.

Vsekakor je ob gradnji zelo pomembno, da je gradnja čimprej končana, ker vsaka zamuda podraži material zaradi inflacije. O tem bi morali razmišljati vsi graditelji.

»Težav torej ni bilo?« sem bil radoveden.

»O, pa še kakšne! Med gradnjo sicer ne, zato pa jih je bilo toliko več v času priprave na gradnjo. Najprej smo morali zgraditi 1500 m električnega voda za priključek z ustrežno močjo. Ker ni vodovoda, smo imeli lastno zajetje, ki pa tudi ne bi zadostovalo za potrebe reje. Zgraditi smo torej morali še novo zajetje. K sreči je to tako visoko, da imamo sedaj vodovod na prosti pad. Nekaj težav je bilo tudi okrog dovoljenj, najbolj pa me je jezilo, da sem moral plačati spremembo namembnosti zemljišča po stopnji, kot da gre za kvalitetno orno zemljo, v resnici pa sem se odločil graditi na

Objekt, v ozadju kmetija Hanželovih

najslabšem terenu, ker se zavedam kaj predstavlja za kmeta rodovitna zemlja.«

To vsekakor drži. Objekt stoji dejansko na močvirnem terenu, tako, da so osnovo za temelje morali utrditi s piloti. »Skoraj sem že obupal takrat, ko smo gradili temelje« nadaljuje sogovornik. »Moram reči, da nam je pri tem veliko pomagala gradbenica Drevenškova, saj je večkrat prišla pogledat, kako napredujemo, ko pa nismo vedeli kako naprej, sem jo včasih tudi večkrat na dan klical telefonično, da mi je svetovala kaj storiti.«

K hitri gradnji je veliko pripomogla strokovna služba TOK in Marica Pešec, ki je pomagala pri iskanju in nabavi materiala.

Z vsemi potrebnimi službami pa sem bil v stiku tudi preko Satterjeve, ki nas je pogosto obiskovala.

Sedaj hitimo z montažo opreme in upamo, da bomo v silvestrski noči poslušali »čivkajoči orkester.«

Tako torej ob obisku, sedaj pa je objekt končan in prva vhljeitev bo že v prvi polovici decembra.

Obiskala sva še nekaj naših kooperantov, vendar o tem v prihodnji številki, tokrat naj predstavim še Mirka in Milko Lah z Bišeškega vrha. Tudi zakonca Lah sta nova kooperanta. Ob obisku je bila jata prvega turnusa en dan pred zakolom.

Zelo ga je skrbelo kakšen bo rezultat. Trdil je, da bo izguba, vendar ga je pospeševalka bodrila, saj je kontrolno tehtanje pokazalo, da ni razlogov za bojazen. To se je naslednji dan tudi izkazalo.

Dosegel je 1,77 kg povprečne teže kljub temu, da je bil to prvi

turnus. Rejec je bil zadovoljen, še več, ni mogel verjeti, da je to res.

Na vprašanje zakaj se je odločil za kooperacijsko rejo je dejal: »Prej sem delal zidarstvo pri privatnem obrtniku. Lani je umrl oče, mati pa je tudi že stara, zato je bilo treba najti neko rešitev. Zemlje ni dovolj, da bi lahko normalno živeli, zato je bilo nujno kaj storiti. Pri vas so bili ugodni pogoji, kot zidar pa z gradnjo tudi nisem imel težav. Pomagali pa so mi sosede s katerimi imamo odlične odnose. Nekaj zapletov je bilo le z ureditvijo dokumentacije.«

Začeli so tudi že z gradnjo nove stanovanjske hiše, ker je stara dotrajala. Tako, da bosta tudi otroka imela boljše pogoje za učenje in bivanje, zato je prepričan, da z naslednikom ne bo težav.

L. C.

Piščanci Mirka Laha so bili naslednji dan že poslastica na marsikateri mizi

Bilo je pred...

V valilnici v Ptuj

le 16. V jesenskem času, ko je bila sezona pa seveda veliko več. Delali smo z veseljem, tudi pesmi ni manjkalo, čeprav smo popoldan hodili opravljati še druga dela, kot je gradnja zadružnih domov, čiščenje ruševin in podobno. Plače so bile nizke, zato je bilo še toliko lažje delati udarniško.

V zimskem času, ko ni bilo dovolj dela smo hodili čistiti sneg po mestu, saj takrat ni bilo mehanizacije za to delo.

Spomnim se, da smo se prostovoljno odpovedali dobička, da smo lahko kupili prva dva pettonska tovornjaka. Ko sta prispele je bil to za nas pravi praznik.

Ker sem bila ena najstarejših delavk, sem po odhodu, valilničarja Gustla postala valilka. Mislim, da je bilo to okrog leta 1950.

Opomba urednika:

Pod naslovom V valilnici v Ptuj je Milko Svenšek kot valilko predstavil v obsežnem članku v Vestniku nepodpisani novinar. Najbrž pokojni Jože Vrabl. Članek iz katerega ni možno razbrati datuma, še Milka vedno hrani.

Precej smo takrat hodili tudi na izlete in tako smo spoznavali našo ožjo in širšo domovino. Šli smo na Pohorje, v Istro in še marsikam. V Lovran na morje smo šli kolektivno celo za pet dni. Na teh srečanjih smo pozabili na vse težave, ki pa jih ni bilo malo. Reči je treba, da smo takrat delali v glavnem vse ročno in to je bilo zelo težko.

Da težav res ni bilo malo, se vidi tudi iz tega, da se je od leta 1945 do 1952 menjalo kar šest direktorjev. Končno smo leta 1952 dobili tovariša Tomažiča, ki je vzdržal vse do upokojitve v letu 1982. Njemu gre tudi največ zaslug, da se je Perutnina začela po letu 1960 hitro razvijati in je postala pomembna delovna organizacija v Jugoslaviji.

Do upokojitve leta 1960, sem v glavnem delala v valilnici in pri sortiranju jajc. Sedaj pa si krajšam čas s štrikanjem, planinstvom in sprehodi. Rada vlagam, zato si večino ozimnice pripravim sama.

Stik z delovno organizacijo imam v glavnem preko Perutničarja in srečanj, ki jih kolektiv organizira za nas upokojeince.

Ko bi me le še zdravje služilo.

No, to ji vsekakor želi tudi sleherni delavec našega kolektiva, želimo pa tudi, da bi se s prispevki oglasilo več upokojeincev.

Hvala vam, prijatelji

Marjan Žunko, roj. 16. 10. 1963 iz Slovenje vasi

Že majhen fant sem ostal brez staršev. Nato sem se po osnovni šoli zaposlil kot vajenec v TOZD Transservis 1. 8. 1979. Moja vajeniška pot se ni končala.

Tik pred koncem me je doletela nesreča. Poškodoval sem si hrbtenico in sem sedaj na invalidskem vozičku.

Nekaj časa sem se zdravil v Mariboru, nato v Zavodu za rehabilitacijo v Ljubljani. Med bivanjem v bolnici so me obiskovali sodelavci, naši šoferji, in me nekajkrat pripeljali na dom. Vsem iskrena hvala za trud!

Sedaj sem dopolnil dvajset let. Tudi tokrat niso pozabili name. Zunaj je bil pravi jesenski dan. Deževalo je in hladen vetrič je bril. Nenadoma so vstopili trije moji sodelavci. Pri srcu me je stisnilo. Marjan Merc mi je izročil darilo, ki so ga prispevali sodelavci Transservisa. Vsem iskrena hvala!

Upam, da bom ozdravel in se vrnil med vas. Želim vam mnogo uspeha pri delu, ter da me še kdaj obiščete, saj takrat zvem kako je na mojem nekdanjem delovnem mestu.

Vas lepo pozdravlja in se vam zahvaljuje

Marjan Žunko.

Rekord dnevnega zakola v perutninski klavnici

24. 10. '83 smo zaklali največjo dnevno količino piščancev doslej. Teža tega rekordnega dne je znašala 167.945 kg žive teže. K temu rezultatu so doprinesli: Zelenik Janez z 8.104 kom, povprečne teže 1,90 kg, Brglez Karl z 7.660 kom, teže 1,92 kg ter farma Kidričevo z 75.538 kom povprečne teže 1,82. Skupno je bilo zaklano 91.302 piščancev povprečne teže 1,84 kg kar je izreden rezultat za naše razmere. Normativ teže za letošnje leto znaša 1,62 kg. Če bi vsakodnevno dosegli takšne rezultate bi proizvedli cca 5.060 t žive teže več na leto oz. cca 3.800 t mesa kar bi v denarju povečalo dohodek DO za 65 starih milijard.

Pri takšnih rezultatih se srečujemo z drugo platjo medalje: pri tako visoki teži bi bil močno ogrožen izvoz za Iran ki akceptira teže od 800 — 1.400 gramov. Prihajamo si v nasprotje, po eni strani bi želeli količinsko čim več proizvesti po drugi pa bi želeli izvoziti čez 10.000 ton. Oboje hkrati ne gre. Idealno bi bilo če bi iranski kupec akceptiral vi-

šje teže piščancev, na primer do 1.800 gramov tako kot izvažamo za SSSR kjer je visoka teža celo zelo zaželjena. Zavedamo se dobro, da je izvoz nujna, da bomo lahko normalno poslovali. Prodaja teče po svetovnih cenah ki so nam več ali manj vsem dobro poznane. Tujega kupca ne zanimajo naše težave, teže in podobne reči, kajti on zahteva natanko tisto kar je naročil.

Zanimivo je da so pri izvozu za Iran zaželjene nižje teže, kar lahko pomeni dve praktični stvari: prva, nižja teža in manjša količina mesa ter dohotka in drugo znano dejstvo da izvoz ni dohodkovno zanimiv, ker se na svetovnem tržišču dosega nižja cena kot na domačem. Vendar izvažati moramo ker je to edina prava pot do deviz, brez katerih proizvodnja ne bi mogla normalno teči.

Želimo si da bi takšnih rekordnih dnevov bilo še več, kljub temu da se bomo srečevali s težavami pri nekaterih izvozi.

Zoran MILOVANOVIČ

Zahvala

Ob smrti očeta Janeza Toplaka se iskreno zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata in celotnemu kolektivu Ptujске tiskarne za darovani venec in denarno pomoč.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Marica Osterc

Zahvala

Ob grenki izgubi moje mame Terezije Ambrož se iskreno zahvaljujem sindikalni organizaciji Mesna industrija za darovani venec in sodelavcem laboratorija za cvetje.

Posebno se zahvaljujem vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Veronika Vajda

Priznanja najboljšim

V naši delovni organizaciji se ukvarjamo z rekreacijo, kot je npr.: planinstvo, plavanje, kolesarjenje, smučanje. Bolj aktivno se vključujemo v delavske športne igre, posebno pa v tekmovanja o počastitvi dneva perutinarjev. Tukaj sodelujemo v naslednjih panogah:

1. Pikado - ženske
3. Streljanje - moški
4. Kegljanje - ženske
5. Kegljanje - moški
6. Mini golf (moški in ženske)
7. Namizni tenis
8. Mali nogomet
9. Šah
10. Ribolov - trim
11. Smučanje

V četrtek, 27. 10. 1983 smo se zbrali ob podelitvi športnih priznanj za tekmovanja v počastitev 12. dneva perutinarjev. Uvodoma je tov. Mlakar spregovoril o pomenu športne rekreacije in njenem vplivu na zdravje.

Tekmovanja ob 12. dnevu perutinarjev za sezono 1983 se je udeležilo 45 moških in 11 ženskih ekip. Skupaj je tekmovalo 345 tekmovalcev in tekmovalk.

Po končanem tekmovanju je vrstni red naslednji:

1. TRANSSERVIS
2. MESNA INDUSTRIJA
3. DSSS
4. TISKARNA
5. COMMERCE
6. FARME — TOK
7. TOVARNA KRMIL

Zmagovalec za leto 1983 je Transservis. Rezultati niso prese-

netljivi, saj vemo da je zmogovalna ekipa v zadnjem letu v svojem TOZD-u največ naredila od vseh za množično udeležbo in kakovost v vseh tekmovalnih panogah in rezultati niso smeli izostati.

V ostalih TOZD-ih je viden padeč zavzetosti za sindikalne športne igre in morali bomo v delovni organizaciji tej dejavnosti posvetiti več pomena in sredstev. Če bomo hoteli izpeljati naše stabilizacijske napore v celoti, bo zdrav delavec k temu največ pripomogel. Stalna rekreacija krepi telo, da ostane zdravo in v dobri fizični kondiciji. Če bomo to z našo dejavnostjo dosegli, bodo napori in sredstva upravičeni.

S športom se največ ukvarja mladina, v nekatere športne panoge se vključujejo tudi starejši. Glavna značilnost športa je tekmovanje. Rekreacija ima pred športom nekatere prednosti, kot so množičnost, ni starostne omejitve, z rekreacijo se lahko ukvarjajo tudi ljudje z že okvarjenim zdravjem.

Šport in rekreacija naj bi postala pri ljudeh del življenjskih potreb. Prava vzgoja o športu in rekreaciji se mora začeti že od mladih nog, kasneje v šoli, delovnih organizacijah in nazadnje v jeseni svojega življenja. Smatramo moramo, da je šport in rekreacija zdravilo za ohranitev zdravja in preprečevanje bolezni.

Roman ŠEGULA

Srečanje ob podelitvi priznanj (obe fotografiji foto Zivorad Marinković)

Dopust pozimi

Pri »Impol« Slovenska Bistrica — TOZD Družbena prehrana smo najeli zimske počitniške kapacitete pri »Treh kraljih« nad Slovensko Bistrico. Kapacitete bodo na razpolago zainteresiranim smučarjem od 3. 1. do 18. 3. 1984.

Na razpolago sta 2 sobi in sicer:

- 1 šestposteljna soba,
- 1 dvoposteljna soba.

Prijavni pogoji:

Prijavijo se lahko vsi delavci PP in njihovi ožji družinski člani (zakonec, otroci) za katere konferenca zagotavlja dnevno ceno ležišča z zajtrkom v višini 260,00 din po osebi. Ostale stroške nosi vsak sam.

Vsi ostali prijavljeni plačajo po osebi 260,00 din (prenočišče, zajtrk), kakor tudi vse ostale stroške.

Turistična taksa se plača ob prijavi v recepciji na »Treh kraljih«.

Vsak ima možnost koristiti polni penzion, s tem, da za delavce PP in njihove ožje družin-

ske člane pokriva konferenca OO ZS 260,00 din po osebi dnevno (prenočišče, zajtrk).

V času zimskih počitnic imajo prednost delavci, ki imajo šolo-obvezne otroke.

Dolžino izmen bomo določili kasneje, glede na število prijavljenih.

Vsak razporejeni mora ob prejemu obvestila o razporeditvi podpisati izjavo, da bo vrnil stroške 260,00 din po osebi dnevno, v kolikor bo smučanje odpovedal. Podpisano izjavo mora vrniti v roku 5 dni po prejemu obvestila o razporeditvi, v nasprotnem primeru se na njegovo mesto razporedi drugega interesenta.

Interesenti za smučanje naj pošljejo prijave čimprej, najpozneje pa do 5. 12. 1983. Prijave dobiti v tajništvo vaše TO ali na DSSS — soba št. 177.

Možnost letovanja bo prijavljenim oz. razporejenim pravčasno sporočena.

Konferenca OO ZS
Mesokombinata Perutnina Ptuj

Smučarji za vas

Na željo mnogih perutninskih smučarjev bomo v tej sezoni omogočili vsem zainteresiranim, da se včlanijo v smučarski klub Ptuj.

Članstvo prinaša določene prednosti, predvsem pa:

— 10 % popusta pri nakupu smučarske opreme (v Ptujju trgovine: Alpina, Emona Merkur, MIP — Blagovnica)

— Popust pri uslugah servisa Pisar Vlado, Gregorčičev drevo-red, Ptuj in

— popust pri akcijah kluba

Letna članarina znaša 250.— din, vse podrobnejše informacije pa dobiti pri vaših poverjenikih.

Ti so:

- Zorčič Miran, Farma Breg
- Korošec Miran, Farma Trnovci
- Tovornik Alojz, Commerce
- Rogelj Ivan, Transservis
- Milovanovič Zoran, Mesna ind.
- Molnar Stanko, Mesna ind.
- Domiter Anton, TOK Hajdina
- Bezjak Franjo, Tovarna krmil
- Šegula Roman, DSSS

**PROGRAM AKTIVNOSTI
SMUČARSKEGA KLUBA**

December 1983

1. Vikend smučarski tečaj na Pohorju. Tečaj bo predvidoma 10. in 11. ter 17. in 18. decembra.

2. Družinski slalom.

3. Seminar za učitelje telesne vzgoje.

Januar 1984

1. Zimovanje

A. Platak nad Rijeko — 8 dni smučanja, 7 polnih penzionov, prevoz, šola smučanja, smučarska karta, znak. Bivanje v hotelu Puris v Opatiji.

Prva skupina od 21. do 28. 1. 1984.

Druga skupina od 28. 1. do 4. 2. 1984.

Cena za člane kluba 7.800 dinarjev.

B. Vogel
Prva skupina — od 22. do 29.

1. 1984. 8 dni smučanja, 7 polnih penzionov, bivanje v depandansi hotela pod Voglom — Rodica (tuš — WC), prevoz, smučarska karta, šola smučanja, znak.

Cena za člane 9.614.— din.

Druga skupina — od 29. 1. do 4. 2. 1984. 7 dni smučanja, 6 polnih penzionov, bivanje v SKI hotelu na Voglu ali v Brunarici (sobe, tuš, WC, hladna in topla voda, samo hladna voda), prevoz, smučarska karta, šola smučanja, znak.

Cena za člane: 9.084.— din, 8.634.— din, 8.434.— din, glede na kvaliteto sobe.

Prijave do zasedbe mest, informacije pri tov. Lukman Mariji, skupne službe SIS DD občine Ptuj, Raičeva 6, tel.: 771-564.

Akontacija 3.500.— din.

2. Smučarski tečaji

A. 20-urni tečaj smučanja za šolsko mladino na Pohorju z vsakodnevno prevozom — 5 dni.

B. 15-urni tečaj smučanja za malo šolo na Pohorju z vsakodnevno prevozom — 5 dni.

C. 12-urni tečaj za predšolske otroke »Vrtec na snegu« — 6 dni, ko bodo primerne snežne razmere v Ptujju.

Februar 1984

1. Tekmovanja

— sindikalne tekme

2. Občinsko prvenstvo v veleslalomu

Marec 1984

1. Tekmovanje

— sindikalne tekme

2. Vikend izlet — Platak

3. Vikend izlet — Vogel

4. Klubski slalom — prvenstvo Ptujja

April 1984

1. Vikend izlet — Kanin

Julij 1984

1. Poletno smučanje — Ledine nad Jezerskim ali Plaz pod Pri-sojnikom.

Vabimo k številni udeležbi. Komisija za šport in rekreacijo

